

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny–Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Hanna Bartkowiak

Protokolant: p.o. staż. Mariola Urbanowicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Stare Miasto w Poznaniu Agnieszki Makowskiej-Witos

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2020 r.

sprawy **I. C.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

z dnia 5 grudnia 2019 r., sygn. akt III K 441/19

1. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.
2. Zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i nie wymierza mu opłaty za II instancję.

Hanna Bartkowiak

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 228/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 5 grudnia 2019 r., sygn. akt III K 441/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

**STANOWISKO SĄDU
ODWOŁAWCZEGO WOBEC**

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Rażąca niewspółmierność orzeczonej kary 1 roku ograniczenia wolności oraz wymierzonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 5, jako nieproporcjonalna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu zabronionego, którego popełnienia oskarżony się dopuścił, a także do właściwości i warunków osobistych I. C., sposobu zachowania po popełnieniu przestępstwa oraz wobec jego uprzedniej niekaralności.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Oskarżony będący obywatelem Ukrainy, w dniu 1 sierpnia 2019 r. popełnił przestępstwo z art. 178a § 1 kk, ponieważ kierował w Poznaniu na Pl. (...) w ruchu lądowym samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości. Badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wykazało kolejno: I badanie o godzinie 23:05 – 1,88 mg/l, II badanie o godzinie 23:08 – 1,92 mg/l, III badanie o godzinie 23:09 – 1,92 mg/l, IV badanie o godzinie 23:40 – 1,86 mg/l. Jak widać poziom stężenia alkoholu u oskarżonego był bardzo duży - ponad siedmiokrotnie przekraczał przyjętą w RP granicę stanu nietrzeźwości. Jest przez to oczywistym, że prowadzenie pojazdu w tak istotnym stanie upojenia alkoholowego niosło za sobą ogromne niebezpieczeństwo dla pozostałych uczestników ruchu</p>		

drogowego, których nawet w porze późnowieczornej w okresie letnim w centrum miasta Poznania jest wielu. Nie można również zignorować, że I. C. pomimo, iż wiedział o stanie swojej nietrzeźwości zdecydował się na jazdę samochodem z zupełnie błahego (niezasługującego na żadne uwzględnienie) powodu, a mianowicie by spotkać się towarzysko z dziewczyną. Takie zachowanie wymaga odpowiedniego napiętnowania albowiem było zupełnie nieodpowiedzialne. Nic nie stało na przeszkodzie by oskarżony zrealizował zamierzony cel nie powodując przy tym zagrożenia dla innych uczestników ruchu drogowego chociażby poprzez skorzystanie z usług taxi czy też komunikacji miejskiej. Nie można również zapominać, że przestępstwa prowadzenia pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości popełniane są nagminnie i niejednokrotnie takie zachowania są przyczyną utraty zdrowia lub nawet życia przez inne osoby. Okoliczność ta dodatkowo wzmacnia konieczność odpowiednio surowej reakcji na tego typu czyn by prewencyjnie przeciwdziałać takim przestępstwom poprzez odpowiednie wskazanie społeczeństwu, że czyny te spotykają się z surową reakcją wymiaru sprawiedliwości. Sąd Okręgowy, podobnie jak Sąd Rejonowy, nie miał żadnych wątpliwości, że przestępstwo jakiego dopuścił się I. C. charakteryzowało się zarówno wysokim stopniem zawinienia, jak i społecznej szkodliwości. Znamiennym jest, że Sąd Rejonowy oceniając wszystkie przesłanki mające wpływ na wymiar kary uwzględnił również te okoliczności, o których mowa w apelacji. Mianowicie uprzednią niekaralność oskarżonego za przestępstwa,

pozytywne właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz fakt niedopuszczenia się przez niego innych przestępstw poza tym stanowiącym przedmiot tego postępowania. Jednakże jak słusznie wskazał Sąd I instancji, okoliczności obciążających względem podsądnego było więcej aniżeli okoliczności łagodzących, co musiało znaleźć swoje odzwierciedlenie w wymiarze kary. Przestępstwo z art. 178a § 1 kk jest zagrożone alternatywnie karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. W ocenie Sąd Okręgowego wszystkie okoliczności badanej sprawy przemawiały za wymierzeniem wobec oskarżonego kary surowszej niż grzywna tj. kary ograniczenia wolności. Słusznie zauważył przy tym Sąd Rejonowy, że oskarżony nie dysponuje środkami finansowymi na opłacenie grzywny, która musiałaby zostać określona na wysokim poziomie. Sąd Okręgowy nie miał żadnych zastrzeżeń także do wymiaru kary ograniczenia wolności określonego na 1 rok, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin w stosunku miesięcznym. Zobowiązanie do pracy na cele społeczne przez okres roku czasu w sposób odpowiedni powinno unaocznić I. C. niedopuszczalność zachowania jakiego dopuścił się w dniu 1 sierpnia 2019 r. kierując pojazdem w stanie nietrzeźwości w ścisłym centrum dużego miasta. Nadto tak określona kara spełni wszystkie stawiane jej cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej.

Sąd II instancji nie widział tym bardziej podstaw materialnokarnych by uwzględnić

zgłoszony przez obrońcę na rozprawie apelacyjnej wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczenia o karze poprzez odstąpienie od jej wymierzenia. Obrońca I. C. nie przedstawił Sądowi odwoławczemu żadnych okoliczności, które uzasadniałyby tak nadzwyczajnie łagodne potraktowanie sprawcy występku z art. 178a § 1 kk. O treści orzeczenia (tu wymiarze kary) nie mogą bowiem decydować okoliczności ze sfery stricte wykonawczej, na które wskazywał apelujący. Obrońca czynił przy tym założenie, że oskarżony opuścił Polskę, choć nie było jednoznacznych podstaw aby przyjąć to za fakt. Skarżący podał Sądowi Okręgowemu na rozprawie w dniu 30 czerwca 2020 r., że nie ma kontaktu ze swoim klientem od około 6 miesięcy, a wcześniej ten informował go jedynie o swoim zamiarze wyjazdu na Ukrainę. Choć dla obrońcy, co wynika z wystąpienia adwokata na rozprawie apelacyjnej, praktycznie żadne rozwiązanie prawnokarne nie byłoby odpowiednie dla będącego obcokrajowcem oskarżonego, to Sąd I instancji dokonał wymiaru kary adekwatnej dla sprawcy poważnego przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji i na chwilę orzekania przez Sąd II instancji brak było przeciwwskazań tak procesowych jak i materialnoprawnych by orzeczenie to utrzymać w mocy. Wobec tego, że zgodnie z zasadą terytorialności z art. 5 kk, Ustawę karną polską stosuje się do sprawcy, który popełnił czyn zabroniony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak również na polskim statku wodnym lub powietrznym, oskarżonego należało osądzić według prawa polskiego. Na

marginesie wskazać należy, że jeżeli w postępowaniu wykonawczym ustalono by, że podsądny przebywa poza Polską i nadal byłyby utrudnienia w przybyciu do naszego kraju dla obywatela Ukrainy w związku z epidemią, ta okoliczność mogłaby być powodem do ubiegania się o odroczenie wykonania kary ograniczenia wolności na czas do 6 miesięcy na podstawie art. 62 § 1 kk.

Sąd II instancji za niezasadny uznał także zarzut rażącej niewspółmierności środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Zgodnie z art. 42 § 2 kk w przypadku popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 kk obligatoryjne jest orzeczenie wobec sprawcy zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres minimum 3 lat. W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy orzekł wspomniany zakaz na czas dłuższy, a mianowicie 5 lat. W ocenie Sądu Okręgowego nie sposób ocenić tego rozstrzygnięcia jako rażąco surowego. Bowiem jak już wspomniano wcześniej, stan nietrzeźwości I. C. stwierdzony po badaniach analizatorem wydechu był bardzo wysoki. Oskarżony zdecydował się prowadzić samochód choć zdawał sobie sprawę ze swojej głębokiej nietrzeźwości, czyli działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, a uczynił to z zupełnie błahego powodu. Nadto jechał pojazdem mechanicznym (pojazd dostawczy) w centrum miasta Poznania, gdzie nawet w godzinach późnowieczornych w okresie letnim porusza się wiele osób. Wszystkie te okoliczności nakazywały orzeczenie środka karnego w wymiarze wyższym niż minimalny wynikający z art. 42 § 2 kk, gdyż jako

<p>kierowca pojazdu mechanicznego oskarżony nie daje gwarancji przestrzegania zasad Prawa o ruchu drogowym. Niezbędne stało się bowiem zatem wykluczenie oskarżonego jako kierowcy na długi czas dla zapewnienia odpowiedniego bezpieczeństwa pozostałym uczestnikom ruchu. Ponadto środek karny orzeczony w takim wymiarze stanowi dodatkową dolegliwość dla oskarżonego i pozwoli mu zrozumieć, że takie nieodpowiedzialne działania kategorycznie nie mogą mieć miejsca.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek z apelacji - zmiana wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu za przypisane przestępstwo kary 6 miesięcy ograniczenia wolności połączonej z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin w stosunku miesięcznym oraz skrócenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych do lat 3.</p> <p>Wniosek zmodyfikowany na rozprawie apelacyjnej – zmiana wyroku poprzez odstąpienie od wymierzenia kary.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak podstaw do uwzględnienia powyższych wniosków z uwagi na całkowitą niezasadność omówionego zarzutu. Kara zasadnicza oraz środek karny z pkt III wyroku wymierzone przez Sąd Rejonowy nie</p>		

raziły, wbrew stanowisku obrońcy, niewspółmiernością w stosunku do czynu oskarżonego i nie było żadnych powodów by ingerować w ich wymiar.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu I instancji utrzymano w mocy w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Powodem utrzymania wyroku w mocy jest całkowita niezasadność zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego, jak też brak podstaw wskazanych w art. 439, 440 i 455 kpk, uzasadniających zmianę lub uchylenie wyroku poza granicami zarzutów i wniosków apelacji.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	<p>Zgodnie z art. 634 kpk jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, do kosztów procesu za postępowanie odwoławcze od orzeczeń kończących postępowanie w sprawie mają odpowiednie zastosowanie przepisy o kosztach za postępowanie przed sądem I instancji.</p> <p>Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy opierając się na dyspozycji przepisu art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, w tym nie wymierzył mu opłaty za II instancję. Sąd odwoławczy poczynił ustalenia co do możliwości finansowych podsądnego na podstawie danych przyjętych przez Sąd I instancji, nie mając nowych informacji w tym zakresie. Stwierdził zatem, że skoro I. C. ma na utrzymaniu żonę i dwójkę dzieci i nie posiada majątku ani stałej pracy to ma trudną sytuację materialną, która przemawiała za zwolnieniem oskarżonego od kosztów sądowych, w tym nie wymierzaniem mu opłaty za II instancję.</p>

7. PODPIS

Hanna Bartkowiak